

ABONAMENTE:

Pe un an 6 Lei
 Pentru preț și înveștitori 6 ..
 Anunțuri și Reclame după înveștitori

Organ săptămânal al Tinerimii Dobrogene

DIRECTOR-PROPIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Donatnicilor 17

Incetățenirea Dobrogenilor

Cum se face—se întreabă un profesor universitar de drept constituțional—că în urma principiilor consacrate atât în dreptul public intern cât și extern, a suveranității naționale, al autonomiei individuale, al principiului de libertate individuală, ea și azi lucrurile să se întâmple mai în același mod cum se întâmpla trei-patru veacuri în urmă, adică ca statele să cedeze o porțiune din teritoriul lor, cu locuitorii lor, întocmai ca cum ar ceda pe rob? Cum, și azi locuitorii sunt niște adscripti glabae, pentru ca aceste cesiuni să se facă astfel?

Napoleon I introdusese în adevăr principiul de a consulta populațiunea țării anexate, dacă voiese sau nu să fie cedate. Napoleon III de asemenea a respectat acest principiu și inspirat de el, în tratatul de la Viena din 1859-60, propusese ca Lombardia și Venetia care fuseseră cedate de împăratul Austriei pentru a fi anexate Piemontului, să fie anexate cu condițiunea, ca populațiunile lor, să fie consultate dacă voiese sau nu să fie anexate.

Nisa și Savoia au fost de asemenea consultate, când au fost anexate Franței.

Față însă cu greutățile imense de care ar fi avut să se isbească statele, atunci când ar fi căutat să pue în practică în mod sincer această teorie, guvernele popoarelor moderne au recurs la armatorul temperativ, care ar legitima până la un punct aceste anxietăți. Acest temperativ consistă în aceea, că din momentul când intervine un tratat internațional în regulă, între ambele state contractante, adică între statul cesionar și cedant, acesta în urmă care cedează provincia prin acel tratat, este dator să prevadă în același tratat cum și toți acei locuitori din provinciile cedate au dreptul de a opta între naționalitatea țării anexatoare, așa că cu modul acesta e respectată până la un punct principiul libertății individuale.

Așa dar, în principiu, anexiunea aduce cu sine, ipso facto, ipso jure, conferirea naționalității, sub rezerva pe cale individuală a opțiunii.

Acestate o dată spuse, să examinăm și condițiunile în care

s'a efectuat anexarea provinciei noastre.

În baza tratatului de la Berlin, Dobrogea, cu Delta Dunării și Insula Șerpilor se anexează la România.

Articolul 3 din legea pentru organizarea Dobrogei—lege care constituie pactul nostru fundamental—sună: Toți locuitorii din Dobrogea cari în ziua de 11 Aprilie 1877 erau cetățeni otomani devin și sunt cetățeni români.

Mal departe, articolul 5: Locuitorii din Dobrogea, deveniți cetățeni români, sunt egali înaintea legii...

Legea Dobrogei nu prevede nici un termen de opțiune, așa că în mod imperativ toți locuitorii Dobrogei, supuși otomanii la 11 Aprilie 1877, au devenit, ipso facto, ipso jure, Români.

Ne am oprit la aceste constatări, pentru ca în numărul viitor să discutăm naționalismul, ce de un cîrd de vreme se face în provincia noastră și pe care îl găsim nu numai absolut deplasat, dar și păgubitor adevăratelor interese naționale.

Const. N. Sarry

Prea cinstitul Zissu & C-ie

E pușibilă, în adevăr, starea sufletească a omului cu conștiința pălă și e peste măsură de greu ca să-i faci psihologia. Individul însă care posedă conștiința de sine și o structură mentală normală, atunci când este prins cu mișun traiste, pune botul pe labe și tuce.

Pușini însă dintre aceia cari se ațedau la astfel de... sporturi periculoase, posedă această virtute profesională.

Aceste reflecțiuni ni le sugerează atitudinea acelui, pe care din o fericită inspirație l'am numit 'maică prezistă nemfrască'.

Țimp de două luni am continuat a-i pune o serie de întrebări, ce vizau fapte nu toamă curate și cărora din-sul printr'o tăcere foarte semnificativă, le-a dat cea mai patență confirmare.

De alt-fel, felul sub care relevam acele fapte, era o chestiune de formă; toate cele avansate erau absolut precise și întemeiate.

De la întrebări am trecut la cifre, care au făcut lumină deplină în jurul sancțităii maicei noastre precise. Și atunci, în exasperarea lui, prea cinstitul nostru doctor a început cu amenințările, care departe de a ne intimida, cel mult îi alesă neputința

În buimăceala lui, a adreșat și Par-chetului o plingere, care, în cazul cel mai bun, va ține prin a-l face ridicol. Căci evitind a aborda acele dintre acuzațiuni, care vizau fapte precise, s-a legat de lucruri ezazice, la care avem atita loc de joc, în cît îl vom face de risul și ocara lumii.

Spre pildă, susține că e calomniat atunci când îi spunam că e corect în casă pustie; că și-a vopsit casele după ce a votat băile de la Mamaia; că și-a vindut o conștiință pe care n'a avut-o nici o dată.

În fața cifrelor însă date de noi, doctorul face pe năsnul.

Nouă ne inspiră milă starea sufletească a acestui bătrîn nenorocit și o găsim identică cu aceea a coșarului, care prăbușindu-se de pe un acoperiș, în căderea lui, se gîndește: Mai rău ca așa nu se poate, dar nu-mai de ar ține!

În numărul viitor continuăm cu publicarea actelor, care ne dispensează de multe comentarii.

Hazul Săptămînei

Cu ocazia judecării apelului său electoral, cetățeanul I. Endecatos n-sprezeca-scu e întrebat de președintele Tribunalului, dacă și-a făcut serviciul militar și unde.

Na!—tace Endecatos—dînd cu titla tribunalului, spre a-l arăta că are 6 degete la o mîna, cel mai elocvent certificat de dispensă.

Serviciul maritim român

Din dările de seamă publicate de către direcțiunea căilor ferate rezultă că exploatarea serviciului maritim român în loc să meargă din ce în ce mai bine, dă roade din ce în ce mai slabe.—Ne obișnuimem cu deficiențele liniei orientale, și aceste deficiente ne-au lăsat întru cît-va indiferenți, pentru că ne-am dat perfect de bine seama de sacrificiile cu cari se întreține o asemenea linie de navigațiune postală. În afară de aceasta, mai era și considerațiunea că dacă după urma exploatarei acestei linii, aveam pagube, în schimb aveam beneficiu din exploatarea liniei occidentale, și aceste beneficiu acopereau deficiențele de la călătăt linie.—De trei ani de zile lucrurile s'au schimbat. Rezultatele exploatarei ambelor linii nu sunt de loc satisfăcătoare și faptul acesta ar trebui să ne facă să ne gîndim mai serios la găsirea mijloacelor pentru îmbunătățirea situațiunii.

Necesitatea serviciului nostru național de navigațiune nu se mai discută: el trebuie să existe, ori-cît ar fi de mari sacrificiile ce am face cu întreținerea sa.—Dar aceasta nu justifică slabele rezultate obținute în anii din urmă.—Noi avem convingerea că dacă serviciul ar fi exploatat mai bine,

ceva mai negustorește, am avea de înregistrat roade bune după urma sa. Negreșit că nu putem intra aci în amănunte, dar trebuie să spunem că în starea actuală de lucruri, exploatarea serviciului maritim român lasă de dorit în mai multe privințe.

În anul trecut s'au făcut oare-cari demersuri pentru îndreptarea acestei stări de lucruri, dar din nenorocire situațiunea în loc să se îmbunătățească s'a înrăutățit.

Convențiunea pe care serviciul nostru maritim a încheiat-o cu puternica societate engleză Johnston Line, n'a fost de loc fericită și toți aceia cari sunt oare cum inițiat în această afacere, susțin cu tărie că după urma convențiunii de care e vorba, va trage beneficiu numai societatea engleză, iar serviciul maritim va rămîne pur și simplu păcălit.—Am dori din toată inima, ca lucrurile să fie alt-fel, dar ne e teamă grozav că ceea ce se vorbește e adevărat.

Cu înființarea acestui serviciu de navigațiune ne-am creat atitea și atitea speranțe frumoase și ar fi mare păcat dacă ele nu s'ar realiza.—Am făcut jertfe însemnate pentru înmulțirea vaselor acestui serviciu, vom prelungi linia orientală pînă în Alexandria și toate acestea numai și numai pentru ca serviciul ce ne preocupă să poată corespunde cît mai bine scopului pentru care a fost creat.—Este timpul acum să ne gîndim serios și la găsirea mijloacelor pentru a-l exploata în conformitate cu cerințele timpului. Să dăm cu alte cuvinte acestui exploatare o direcțiune mai comercială, căci astăzi se vede de departe că exploatarea se face de funcționari d'al Statului, iar nu de persoane cunoscătoare în ale comerțului maritim.

Și poate n'am greși de loc, dacă am spune că tot răul provine din aceasta.

Ne-am făcut datoria de a releva cesițiunea, cu atît mai bine dacă cel în drept vor face așa cum trebuie.

Gh. Christodorescu

Loc de surghiun!

Cititorii noștri sunt, fără de îndoială, la curent cu singeroasele mișcări ce au avut loc în Capitală și despre cari dăm detalii în corpul informațiilor ziarului.

Ca o pedeapsă pentru greșita tactică, cu care forța publică a căutat să reprime mișcarea, s'a dispus ca trei inspectori polițieniști să fie mutați din Capitală, și dintre aceștia doi să fie trimiși în Dobrogea și anume: d. Cantunari la Constanța și d. Durma la Tulcea. Probabil, că dacă s'ar mai fi găsit vre-un loc și al treilea inspector tot aicea ar fi fost plasat.

De alt-fel, nu pentru prima oară avem de înregistrat asemenea mutări. Cititorii își amintesc poate, cum alți doi inspectori fuseseră trimiși mai anul trecut, ca să organizeze unul poliția din Mangalia și altul pe cea din Babadag.

Indiferent dacă dispozițiunea luată va fi menținută sau contramandată.—De cît e fapt stabilit, că atunci cînd cel de la centru vor să se dispenseze de serviciile unui slujbaş, cînd vor să-l silească să-și ia cîmpul său cu alto

cutinto să-l trimeată în surghiun, numai de cît se gîndesc la Dobrogea noastră!

Să fi rămas oare petecul acesta de pămînt tot așa de sălbatec, ca pe vremea cînd Cesar trimetea pe Ovidiu, ca să-și ispășească păcatele? Să fim noi oare așa de înapoiști și îndărătnici, în cît să nu fim în stare să dăm țării noastre acel lustru de civilizație, care dă not- gradulul de cultură și capacitate? Merităm noi oare o asemenea descalificare, și merită provincia aceasta care — cîpă cum am dovedit-o — e superioră în toate României constituționale, să fie socotită ca un loc de surghiun?

Nu, de o mie de ori nu!
Și atunci cum se face ca noi și provincia aceasta să fim tratați astfel? Explicațiunea e lesne: Guvernauții noștri nici o dată nu și-au dat osteneala să ne cunoască, ne-cum să ne prețuiască. Dinșii se mărginesc, în momente de inspirație... politică, să ne înălțeze de *„plămîni ai României”*, și încolo ne-au lăsat și ne lasă în plata Domnului și în voia acelor pașari ei li trimit în surghiun. Rar, cînd a primit cite un om mai de seamă, să vie în capul guoanelor ce ei ni lo suflă de dincolo!

Ei bine, tocmai aci constă superioritatea noastră, a acestora din „Siberia” românească față de cei din țara modernă și constituțională: Pe cînd el nu ne cunoșce, noi însă am știut și știm cite parale fac dinșii!

Pomană națională!

Consiliul nostru comunal, a decis să se dea gratuit d-lui Bănescu un loc de casă, pe care rămîne să și-l aleagă după placu-l. Aceasta ca o recompensă pentru serviciile aduse comunei.
Am constatat și relevat în nenumărate rînduri, jaful și risipa ce se deslănțue asupra avutului comunei. Dar mărturisim, că n'am fi îndrăzniți nici o dată să credem, că fără-de-legea va fi dusă așa de departe....

Nu mai rămîne, de cît să se dea cite o recompensă națională și celor l'alți membri din acel amestec hibrid, din acea promiscuitate scandaloasă, care spre rușinea cetățenilor Constanței și în ciuda celor mai elementare noțiuni de cinste și bun simț, se intitulează „consiliu comunal al metropolei Dobrogei”.

Nu știm ce să deplîngem mai mult: ticăloșia lor, sau indolența noastră?

O POVESTE

Mlădioasă și subțire cu trăsăturile fi-gurei artistice, cu ochii albaștri care ascundeau taina unei lumi de eugetaii. Emilia alerga vioacă, în societatea tovarășelor ei de riseto de sgomot și de neastîmpăr și tie-care mișcare, fie-care fie-care gest al ei atrăgea hipnotic ca razele soarelui de primăvară.

Fată bogată, capricioasă și mindră avea totdeauna pe buze cuvinte pline de o ironie fină, pentru cei care s'ar fi cercat să i adreseze vorbe de admirație, care oglindeau mai tot-d'anna licărirea unei iubiri adevărate.

Și încu curios, cînd la vederea tinărului necunoscut și sfios, simțise încolțind în sufletul ei, o iubire fără seamăn.
Sensați de o plăcere necunoscută îi umplea sufletul de o sete neapăsă de a se ști sub gîndurile și visurile lui, ca un copil doritor de sprijinul și ocrotirea unei mame.

Tinărul venise să petreacă cit-va timp la țară la niște rude și se simțea tare

fericit că găsește aci liniștea acea bine-făcătoare care îi îndoaie puterile de muncă.

Cu înălțarea plăcută ferit de pretențiunile orașului cu țara lui gingaș de a se purta în împrejurările cele mai simple, atrăsese simpatia tuturor acelor care-l cunoșeau.

Le o fire sentimentală înțelesese cîd de lungate sunt cărările vieții pentru sufletele de țelul lui, — mari și bune — care vor să țînă pînă la sfîrșit o frunte pururea curată și senină într-o lume unde:

„Cel care merg direct la țintă,”

„Înșeaptă un destin pervers.”

Lăcerea cea mai mare nici la țară, i-o procură însă aerul clar și sănător al dimineațelor de vară, și plimbările pe sub umbra pomilor ce d'abia lăsa să se strecoare printre frunzelor lor, cite-va raze ale răsăritului de soare, ce înroșau cerul, ca para unui foc enorm.

Toate aveau pentru el d-urul de a spune în graiul lor „cu atît de multe înțelesuri foricirea de a trăi — legănat pe aripile unui vis frumos — într-o altă lume, lumea intrupată în orele de liniște și de singurătate.

În timpul șederii sale cunoscuse împreunăbările acelea ce-l erau atît de dragi un grup sgomotos de fete, veșnic neastîmpărate, care într-una din zilele următoare fugesă pe cărările livodel după un biet pui ce avusese neșocotintă să tugă din cuibul părintesc mai înainte de vreme.

Teți al lui ciripeau sburlind pe deasupra — un eripit deșos, desnădăjduit luptîndu-se par că cu un dușman nemilos și așa de nepăsător în ale răpi sfîntului lor odor.

La apropierea tinărului tetela s'au întreprins brusc din bucuria ce le-o procura distracția asta cam... sălbatică și surprinse ca de ceva neastîmpat să ridicat frumozii lor och spre el exclamînd un a ! întepător.

„Ceste laprejurări li dădeau ocazia să vadă mai des pe fata aceea mindră, care pusesse stăpînire pe toată ființa lui care îi umplea voința cu atîta noroc și cu atît senin.

Un glud amar însă îi chinuia; gîndul că în curînd trebuia să plece din locurile acestea fericite din cale atară pentru el, să lasă ca uitarea să se poto cu vîlul ei trist și bun un început al sfîntei și curatei lor iubiri; și sub apăsarea acestui gînd suferea grozav ca de o durere nelinchipită...

Nici o dată ca acum nu i se deslușea mai clar în minte versurile duioase care mai adăogău ceva la suferința lui amară:

„Ce e amorul? E un lung”
„Prilej pentru durere”
„Căci mil de lacrimi nu-i ajung”
„Și tot mai multe cere”

Și s'au despărțit sub un potop de păsări de rîn.

Cu repede se sting iubirile acestea ce ni se par eterne și cit de repede se stărimă înpletitur cuibului lor dragălaș sub loviturile dureroase realității.

M. Teodorescu — Cabadin

Impromutul de patru milioane

Parlamentul țării a avut să voteze în cele din urmă două zile ale ultimelor sale sesiuni, *patru zeci* de legi, între care și acea care autoriză comuna noastră ca să contracteze un împrumut de patru milioane.

Date fiind formalitățile ce trebuiesc îndeplinite numai la efectuarea votării propriu zise și la despoierea scrutinului, nu mai încapă discuție că reprezentanții păsurilor și drepturilor cetățenilor țării, abia au avut timpul material necesar, ca să și depună în mod automat bilele în urne.

Or-ee discuție prealabilă asupra necesității sau economiei legilor propuse, rămîne deci fapt cert, că a fost cu desăvîrșire imposibil!

Sunt scandaloase, pur și simplu, asemenea procedee și la „glasul în pustiu” al întregii țări — care a început să se sature de aceste mascarade parlamentare — n'am fi adăogut umiltele noastre protestări, dacă lucrul nu ne-ar fi durut pîste măsură.

Un consiliu — o adunătură de surcele și găteje — la o hotărîre, fără ca nimeni să nu prindă de veste. În baza acestel decizii, absolut nediscutate de nimeni, se întocmește un proiect de lege, care trece prin ultima instanță, fără ca nimeni, dar cu desăvîrșire nimeni, să nu se împedice de dînsul.

Un nou împrumut de patru milioane pentru un oraș numai cu 4500 contribuabili, care va avea ca primă consecință noi și apăsătoare biruri și aceasta atînci cînd Statul vine cu noi impozite județul ridică zecimile, și să nu se găsească un singur glas în toată acea legiune de diavoliști, care să ceară, măcar de ochii acestei lumi care plătește și tace o cit de mică deslușire o cit de platonice legitimitate?

Unde ești tu, Teșoș Doame!

Incidental VLĂDESCU-BĂNESCU

Cu trenul de Duminica trecută, o dată cu sîrbătoritul (?) nostru primar, venia din București și d. maior Vlădescu, mare proprietar în județul nostru.

În ragonul-restaurant, unde se găsea de față și d. Vlădescu, la o masă d. Bănescu, vociferînd, profera cuvinte insultătoare la adresa d-lor D. Sturdza și P. Carp.

La un moment dat, d. Vlădescu, pierzîndu-și răbdarea, se adresează pigmeului veninos, pe care d. Tache Ionescu, din alt-fel de considerațiuni de cit politice, l'a cocoșat acolo unde se găsește astăzi și îi ripostează că nume ca ale d-lor Sturdza și Carp — nume ce sunt strîns și vedespărțit legale de toate actele cari au contribuit la formarea României moderne — trebuiesc pronunțate cu respect, iar nu insultate și haljocurile.

La aceste juste observațiuni d. Bănescu se ridică în picioare și crezînd că se găsește în fața doctorului Zissu sau a lui Moș Gheorghe, începe să gesticuleze spasmatic și să continue cu trivialitățile.

Taci din gură, ciolănar și pomanag! ce ești — îi replică d. Maior Vlădescu — că te sviri pe fe-reastră afară!

Piticul a tăcut molem.
Iată, omul, care se crede în stare să discute nume, ce vor fi scrise cu literă de aur în cartea viitorului României!

Intrebări far' de răspunsuri

Intrebăm pe simpaticul nostru consilier comunal, dr. Achile Zissu dacă e adevărat că se respinsese cererea unui oare care Gabai, care voia să deschidă un depou de lemne și cărbuni pe strada 11 Iunie și că în urma unei intervenții, plătite cu 100 lei, s'ar fi revenit asupra acelei respingeri? Are d. doctor cunoștință de acea intervenție?

Intrebăm pe d. secretar al comunei dacă e adevărat că în cursul săptămîinii trecute ar fi primit din partea d-lui primar, dela București, următoarele două telegrame:

Prima: *Expediat azi torțele.*
A doua: *Condamnați manifestafia, nu pot veni miine!*

Și față cu absoluta autenticitate a acestor două depeși și cu monstruasele mascarade ale paiaței din capul comunei, intrebăm pe d. Adam dacă nu e chiar prea indulgent „posacul” nostru cînd se mărginește să facă numai niște nevinovate zeflemele?

Un cititor regulat al „carnetului posacului” constată, că ultima săptămîină d. Colonel dr. Achile Zissu s'a purtat ras și cu guler curat.

N'o fi intrat în anul morții?

Suntem rugați a întreba cine mîlinecă salata și ridicăle din grădina publică?

Credem că nu poate fi vorba de

vre-o vită de oare ce grădina e foarte bine păzită și apoi, slavă domnului avem destul consilieri comunali, dar-nici după... trufandale

Ne permitem a întreba pe d. consilier comunal dr. Achile Zissu, de ce a consultat registrul cu imobilele supuse dărimării și contra cărora a intervenit ca să se ia măsuri de executare?

CARNETUL UNUI POSAC

Trăiască Nebunul!

Intrare triumfală...
Scofală!
La gară —
Ris și ocară —
Cîi-va funcționari,
Victori pensionari,
De silă,
De milă,
Iată parte,
Stă'n cartea!
În colo, haimanale,
În miini cu masalaie,
Ridică osanale,
Din demnitari nici unul.

Sosește Nebunul,
Vulcan varsă lavă...
Ama glavă!

Pe stradă pu'zul
Formează convoiul,
În cap merg Tătarul,
Trași de-armăsari,
După dinșii gioata
Netoată
Tot unul și unul
Și'n mijloc Nebunul,
La dreapta lui Velter,
La stînga un Felter
În cap cu „milioane”
De... lighioane
Și'n pungă vînt,
Ei dau „pămînt”!
În sfîrșit, copil,
Bidivil,
Isteti,
Se țîn după „Metz”!

Un...escu,
Un beivescu,
Le e mareșalul,
Ghic țile haiul.

La Ovidiu se-oprește,
Comuna plătește
Vre-o două butoaie,
Să vezi dănaiale...

Ovații,
Exclamații,
Manifestații,
Abordații,
Deboradații...

Dar la colizații?
Nici unul,
Să dai cu tunul...
Trăiască Nebunul!

Saroglu

O nouă speță de cumular

Citeam intru'un ziar, că în urma cererei Musumanilor din localitate, s'ar fi aprobat la școala lor două posturi de limba română.

Vestea în sine ne-a bucurat. Intimplarea însă a făcut ca să aud șoptindu-se, că la una din aceste catedre va fi numit d. G. Biciola, institutor la școala No. 2 de băieți din Constanța.

Faptul numelui d-lui Biciola m'a surprins și nu mă dumeream care să poată fi mobilul, care să-l facă pe d-sa să schimbe o catedră definitivă la Stat pentru un post de 150 lei la comună.

Să fie iubirea și recunoștința lui ziceam față de elementul musulman, care a dat vestita iradea în țara de origine a d-lui Biciola?

Sau, poate d-sa în vederea vre-unui alt post din „acedonia, primește în mod temporar un post la această școală, pentru a se perfecționa în limba turcă?

Din nefericire, nici una din acestea, ci o simplă căpătăială. D. Biciola, pe cit aștia va continua să ocupe catedra de la școala Statului.

Acest mic cumal nu-i justifică nici măcar poziționa materială îndoritoare a d-lui Biciola.

Iar înainte de toate datori suntem a ne întreba: E posibil ca d. Biciola să poată satisface obligațiunile ambelor aca-demii două cadre? Cănd va face cursul la școala mahomedană? Peste orole reglementare? Și faptul că e vorba de o școală turcească, se crede că e iertat că va chiar unul protejat al marelui bărbat de stat I. Bănescu ca să procedeze acolo la turca?

Ne facem ecoul unei selecte delegațiunii de musulmani din localitate, care a făcut apel la ospitalitatea coloanelor acestor ziar și cerem, pentru demnitatea acestor țări, mai mult respect pentru legile ei — ca să putem pretinde și de la elementele de origine străină același lucru. Sperăm că nu vom fi siliți a reveni.

MANIE

PARTEA 2-a

Evident, se va găsi cine-va care să nu mă aibă de loc la stomac, pentru că cutesc să critic operele unor stele ce răsar pe orizontul literaturii românești. E posibil ca un altul să aibă despre d. Economu părere diametral opusă părerii mele. E posibil ca d-sa să pară altora — și chiar d-l Economu crede așa? — un talent remarcabil, care mai curînd de alt s'ar putea imagina să devină un crin în cimpul mărcinos al literaturii noastre. Totul se poate, cum foarte bine se poate să scărânam și fragmentul al II-lea din Pitoroscul Dobrogei: *Drumul Ghiolpunar-Adamclisi*.

Vă veți aștepta de sigur iubiți cititori, ca d-nul Economu să vă încinte cu neprosiunile căpătate și ideile sugerate pe un drum atât de lung. Vă veți aștepta ca, potrivit titlului, să vă vorbească cu entuziasm de comorile și de frumusețile neînchipuit de atrăgătoare, pe care natura le-a desvăluit uneia dintre cele mai alose firi ale sale. Ce amarnic vă îngheață! După cele mai noul curente literare, concordanța dintre titlul și corpul operii a-pare ca un lucru de cea mai secundară importanță. Așa în drumul de la Ghiolpunar-Adamclisi, se va vorbi foarte mult de acest din urmă, prea puțin despre cel d'întîi și aproape de loc despre cel din mijloc. Simțurile d-lui Economu sunt impropriu senzațiunilor externe; o slugă credincioasă vedeniilor, va evita să vorbească despre lucrurile ce nu l'interesează.

D-sa pleacă pe un cer senin, cu niel un nor, (foarte frumos pleonasm!) cînd vîntul întîrzie cine știe pe unde. Pleacă atunci cînd natura — deși ziua — pare adormită. Trece, cotînd brusc peste dealuri bătrîne (sunt și tinere) acoperite cu păduri, în timpul cînd buha — această pasăre de noapte — turbură liniștea cu glasul ei sinistru. Trece în revistă mărcinișii, cari formează buchete splendide. Vede în păduri epuri spăimîntați de figura d-sale fugind nebuni peste cîmp. Îi atrage atenția urma unui enorm belciug ruginit, de care ancorau odată corăbiile ce navigau pe brațul răzleț ce l-a avut Dunărea acolo. Vede, d-l Economu vrea să treacă drept specialist și în materie de geologie!

Dar iată că o schimbare bruscă se produce în natură: dealurile își resfiră cumele — ce mai armăsari! și vîntul care cine știe pe unde întîrzie, se întărește șurînd sinistru! De sigur, natura scăpînd din brațele moleșitului Morfeu se va arăta în toată splendoarea ei, marelui Pitoroscian. D-sa însă are simțurile amortite și preferă mai bine să bea pe timp de furtună, o dușcă de apă rece, de cît să se încinte cu descrierea acestei splendori! Ce l-a izbit? *Groznicile tocniri* ale deaurilor ciocniri cari au loc unor platouri, cu trei dimențiuni: lungime, lărgime și lățime. Cît de profani par pe lângă d-l Economu, în specialitatea lor, cei mai excelenți ai noștri matematicieni! O mină nevăzută, (iar fantome?) un dor sacru: îl mină cu o viteză închipuit de mare, spre cetate. Un formidabil atac, un spăimîntător asalt

de redută, și d-l Economu se acoperă de glorie! Un râul de baine rupte, o pereche de cizme rîu, și un strat de piele jupuit, sunt, firește pierderi neluămînse pentru cei cari cu multă emfază își pot spune: *întă-ne slăpini pe cetate!* Gloata în inconștiența ei, aplaudă din fundul văii pe viteazul și gloriosul *Hildirim*, cu un strănic hohot de ris!

Odată stăpîn pe cetate vrăjnicul literat pătrunsu geolog și excelentul matematician, caută să ne facă o descriere cit mai: „înunțita. Nefiind special în materie de arheologie și netrecînd de prieten mal de aproape al d-lui Gr. Tocilescu, nu pot urmări pe acela, care „neștiind să descrieze nici o boabă”, sărută pietrele colosale ca pe niște moaște sfinte. Să lăsăm dar pe arheolog să dezlege în liniște enigmatice inscripțiunilor și să facem un asalt, cu d-sa peste zidul de granit.

Din virful turlei se deschide o panoramă mișcătoare. Vezi liber (?) cîmpul pe zec de km., acolo unde cu câteva minute mai înainte, și se înfățișa ochilor dealuri năpraznice și văi din fundul cărora aplaudă frenetic, progenitura lui Traian. Simțurile nedeprinse cu ast-fel de panorame, obosese imediat și această mișcătoare panoramă, nu ni se descrie.

„Dară ochiu n'chis afară, înaintu se deșteaptă! Vedeniile cari pînă acum întîrziaseră cine știe pe unde, apar în cercul luminos (?) al conștiinței birnitorului: barbarii, luptele, santinelele ce „agită sulitele”, iar luptele și în fine — răsufșim nu l'asa? — Românii risipiți de hordile barbare și Roma zdruncinată prin căderea cetății de la Adamclisi!

D-l Economu ne face perfect impresia unui cinematograf, la care totul se succede cu o repeziune vertiginoasă.

De sigur, tare zdruncinat trebuie să fi fost moralicește d-sa, vazănd pe-rea faimoasei Roma. De ce nu s'ar mîngia însă, cînd d-sale i-a fost hărăzit de divinitate „să profaneze, descoperind cetatea”. (Dar asta ce mai este, d-le Economu?)

„Eram acum tocmal pe culmea dealurilor sub care se adăpostește, ca într-o copae, satul Bisoaca. Gata a cîrni la dreapta ca să scoborim în sat, aruncam în jurul meu o lungă și multumitoare privire, voind să mi-i-au ast-fel ziua bună de la întinsele priveriști ale plaiului, mai înainte de a le perde cu totul din vedere.

„Soarele apunea drept înaintea noastră, cercul lui roșiatic scăpătase pînă la zarea orizontului și razele-l calde și senine, pare că se așternuse peste tot șesul răsăritean al țării, care mi se destindea acum sub ochi.

„Preumblîndu-mi ochii cînd peste șesul cu străluciri și scntee, cînd prin munții cu tainice și răcoroase raze mă așezasem pe un bolovan de piatră și așteptînd să dispară cu totul soarele, nu mă puteam sătura de așemenea priveriște.”

(Al. Odobescu Pseudokimigheticos.) Nu mă mai satur! Și mi-e greu să îndemn cititorii să scoată din comparația poeziei plină de farmec a lui Odobescu cu cea plină de vedenii a d-lui Economu, vre-un punct asemănător. Ce contrast izbitor! Vezi proză d-le Economu?

Pegas

INFORMAȚIUNI

Suveranii au părăsit Dumineca trecută țara, pentru șase săptămîni, timp în care M. Sa Regele va căuta să și stabilizească complet sănătatea zdruncinată în ultimul timp.

Marțea trecută, societatea de binefacere „Obolul” din București, urma să dea o reprezentațiune în sala Teatrului Național.

Membrii acestei societăți, recrutați toți din elita Capitalei, hotărîseră să joace elite-va piese franțuzești.

Studentimea universitară socotind ca o profanare și o batjocură pentru limba țării faptul de a se juca de către aristocrația neamului piese stre-

ine pe scena teatrului nostru național, organizase o manifestație, care să zadărnicească spectacolul proiectat.

Forța publică — nu se știe absolut precis cine, toți declinînd răspunderea — a creuș să reprime cu balonete și cu șarje de cavalerie această mișcare, care ar fi avut un caracter pacifnic fără intervenirea a matel.

A fost un adevărat marel: s-au căzut victime numeroase de o parte și de alta, s'au stropit străzile de sînge, s'au devastat casele oamenilor iar Teatrul Național se transformase în lazaret.

Acest eveniment, care preocupă încă opinia publică din toată țara și a cărei indignare pe cît nu găsește margine, pe atît e de justificată, rămîne ca o pată dureroasă în analele țării. Și e cu atît mai jalnic acest eveniment, fiind-că el a avut loc la două zile după plecarea M. Sale din țară. Sat fără căini!

Elevii școlii de medicină veterinară din Capitală vor pleca zilele acestea în excursiune științifică în jud. Constanța, însoțiți de profesorii N. Filip și Once nu.

„Cu această ocaziune, d. Onceanu va da concurs medicilor veterinarilor la castarea armăsarilor depozitului, deveniți inutili.

Pe ziua de 15 Aprilie se înființează o diviziune navală, pentru o durată de 6 luni. Această divizie va fi formată din cruciătorul „Elisabeta”, canoniera „Grivița” și torpiloarele „Zmeu” și „Naluca”.

Diviziunea se va administra cu un corp a parte mobilizat, ea va face exerciții și evoluțiuni în Marea Neagră, instruire pe ofițeri și echipagiile la practica navigației.

D. T. Cănanău, inginerul comunei Constanța, a demisionat în cele din urmă din postul său. Am arătat în nenumerate rânduri cum acest funcționar din cauza integrității și pozițiunii sale personale era ținut tot d'una de o parte, încredințîndu-se lucrările la toți chemații și nechemati.

E locul să ridicăm astăzi o chestiune de ordin general.

Cînd pentru toate lucrările, fie ele chiar de însemnătate mediocră, se angajază ingineri și arhitecți particulari, postul de inginer al comunei retribuit cu 900 lei pe lună, nu devine oare de prisos? Pentru eliberări de autorizațiuni de reparațiuni și construire de imobile, ar fi îndejuns de priceput și suficient un post de arhitect plătit cu 400 lei pe lună.

D. Ion Bănescu crede, că va avea norocul să dea lucrările proiectate a se face cu noul împrumut de patru milioane acolitului său, d. inginer Virgil Ionescu nume cunoscut cititorilor noștri.

D. Bănescu a lăsat să se lanseze chiar svonul, că după ce va contracta toate lucrările cu numitul inginer care la rîndul va demisiona de la C. F. R. va lăsa locul său de la Primărie d-lui N. Simionescu și va trece ca Prefect al județului.

Dacă n'ar fi vorba de d. Bănescu ne-ar bufni risul.

Cu toate uneltirile citor-va mișci, cari spre a se răzbuna pe d. D. Nicolaescu — sub curînt că ne editează jurnalul (registrele pot face ori cînd probă) — au căutat a-i lua debitul de tutun din piața Independenței, putem totuși anunța amicilor d-sale cîi și cititorilor noștri, că pentru cîteva zile numai, d. Nicolaescu și a mutat debitul din chioșc în localul librăriei.

Primii plîngeri foarte serioase contra administrației Comunei Chioșeler. Ne facem datoria de a atrage de o cam dată atențiunea, în îndreptățita speranță că nu vom fi siliți a reveni.

D. Sc. Virnav a adresat plîngero Parchetului local în contra calomniilor debitate pe socoteala d-sale în foaia oficioasă din localitate, Tribuna Dobrogei.

Ca chestiune de confraternitate re-

gretăm faptul în sine, însă din momentul ce un organ de publicitate — ori care va fi el — deviază dela menirea ce are și devine un pericol social, atunci trebuie înșinat și ca atare supus pedepșelor prevăzute de lege.

Tot dintr'un sentiment de confraternitate atragem atențiunea foaiei oficioase asupra greșelilor de tipar din copirinsul său. Dacă nu în restul ziarului, dar cel puțin acolo unde îți faci din greșelile de tipar ale altora un cap de acuzație ar fi bine să fii mai circumspect.

Toate acestea... ca chestiune de confraternitate.

Suntem informați, că în urma unui referat făcut de o rubedenie a d-lui Bănescu — instalat șef de birou la oficiul stărei civile — s'a stabilit la Primăria noastră un fel de monopol, pentru procurarea diferitelor acte.

Fără a lua partea acelor mișci și jebări de ocazie, cari cu adevărat jefuiau pe cel profani, ce aveau tot felul de afaceri pe la diferitele autorități totuși nu putem să nu ne revoltăm contra monopolului stabilit la oficiul nostru de stare civilă și care amenință să devină revoltător.

De o cam dată atît.

Prin chel potrivite niște necunoscuți au furat din casa de bani a firmei Hofman din localitate suma de 5,600 lei. Poliția cercetează.

D. Migu Cantuniari, inspector polițienesc din Capitală, e mutat ca șef al poliției orașului nostru, iar d. Andreescu urmează să treacă în locul celui d'ntîi.

Amintim cititorilor noștri că de la 20 pînă la 30 Martie inclusiv, consiliul de revizie va lucra la reședința județului unde urmează a se prezenta tinerii cărora li s'a acordat termene pentru prezentarea diferitelor acte în baza cărora au cerut scutirea sau amînarea.

Consiliul general al județului Constanța în ședința sa extra-ordinară de la 12 Martie cor., a votat bugetul drumurilor pe exercițiul viitor, punîndu-l în concordanță cu noua lege a drumurilor care se pune în aplicare la 1 Aprilie a. c.

Numărul viitor va fi prevăzut cu o ilustrațiune, care va produce ris și plîns de odată.

Atragem atențiunea cititorilor asupra anunțului de pe pagina IV a marelui depozit de lemne de construcție Albert Theiler.

Ultima Oră

D. Doctor Achile Zissu a avut a-seară, în chiar localul Primăriei un atac de apoplexie.

Se știe, că acesta e ul doilea. Îi mai trebuie unul.

Act de mulțumire

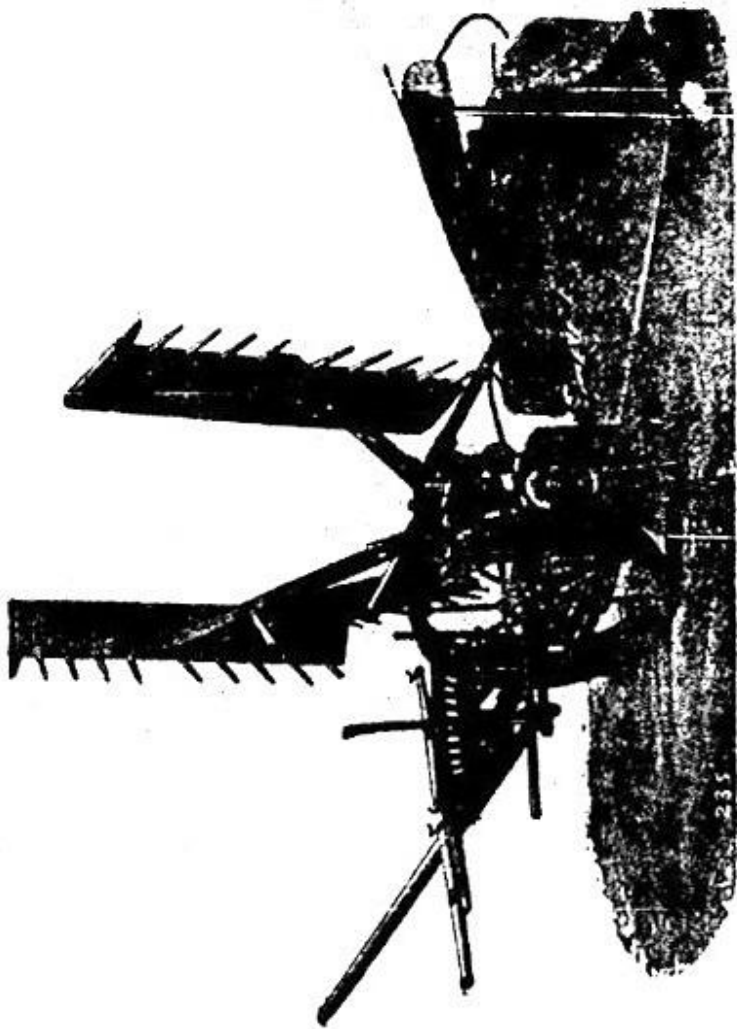
Subsemnatul Gheorghe Licudi, îmi fac datoria a aduce prin publicitate viile mele mulțumiri d-lui Doctor A. Irwin Bolton, care prin îngrijirile date soției mele după o naștere înainte de timp, a reușit s'o scape cu viață, pe cînd alți medici, chemați în orele grele, perduseră ori-ce speranță pentru dînsa. Cu această ocazie trebuie să laud și pe moașa d-ra Elena Gheorghiu, care a asistat la îngrijirile date.

Gheorghe Licudi

De vanzare sămîntă de m și duglie la Administrația Moșiei Avaciar.

De vinzare trei tablouri cu ramele lor, reprezentînd *Un cap de expresie* și *două peisaje*, datorite penelului cunoscutului pictor A. Georgescu-Ieșiașuși, pentru modica sumă de 100 lei. Tablourile și pot vedea la librăria d-lui Nicolaescu.

Tot felul de Mașini Agricole
 RENDIMENTELE MASINI DE SECERAT „ALBION”
 Sezon 1905, Perfectionat.

George I. Rignall

Str. Mercur No. 1 - CONSTANȚA - Str. Mercur No. 1.

TOT FELUL DE ÎNȚEBERE pentru Secerătoare de ori-ce sistem
 Atelier de Reparatiuni cu Aburi

Casa de Modă, Rochi & Confeccțiuni
 DE DAME, D-ȘOARE și COPII
D-ra Lenny Davidescu
 CONSTANȚA
 Piața Independenței No. 54.

Cu înepere de la 1 Februarie a.e.,
 va înfinea de lângă *Atelierul de Croitorie*
 și un curs practic în *arta de a croi și coase*
 după metoda franceză a D-nei *Alice Guérre*
 din Paris. *Frivolite, Macramé și Torșon*,
 absolute necesare unei D-ne și D-șoare;
 în scurt timp ori-cine va putea să și
 confecționeze, bluze, matineuri, Jupe etc.
 Inscrerile se încep chiar de acum
 cu o plată cit se poate de modestă.
 orele de lucru vor fi Marțea, Joi și
 Sâmbăta de la 2-5 p. m.
 Se primesc din provincie și eleve
 interne.
 Acest curs se înființează pentru binele
 public, se speră deci că va fi în-
 curajat.

MAGAZINUL CU COLONIALE
 și DELICATESE
XENOFON TEODOR
 în fața PRIMĂRII

Oferă articole din bogatul sau
 asortiment
 Magazinul a tipărit și un preț cu-
 rent al mărfurilor, cu prețuri fixe și
 foarte convenabile, desfășurând astfel
 ori-ce concurență.

BERARIA GAMBRINUS
 SE SERVEȘTE
 Cea mai excelentă BERE

Deposit de cherestea
Albert Theiler

Depositul este bine asortat cu
 lemnărie de construcție.
 Specialitate în tâmplărie și du-
 șumele uscate
 Efectuare promptă de tot fe-
 lul de comenzi speciale în brad
 și stejar, ecarisat și cioplit

INSTITUTUL „MIRCEA-VODA”
 Fondat în anul 1901
 CURS PRIMAR, LICEAL ȘI COMERCIAL

Director, VIRGIL ANDRONEȘCU
 Reputația institutului „Mircea-Voda”
 este stabilită. Nu s'a crușat nimic pen-
 tru ca școala să fie printre cele mai
 bune. Rezultatul examenilor anu-
 ale a arătat că în școala aceasta se
 muncește cu sîrguință.
 Profesori înpuși și neobosiți, și-au
 dat obolul cu dragoste și desinteres,
 pentru reușita institutului.
 Anul acesta s'a mai alipit pe lângă
 institut și
 UN INTERNAT DE FAMILIE
 unde copiii de toate vrăstele, în schim-
 bul unei modeste plăți, sunt îngrijiți
 părintește, dându-li-se și meditațiunile
 trebuitoare.

De vânzare case și tere-
 nuri la Te-
 kirghiol.
 A se adresa Direcției ziaru-
 lui.

DROGUERIA MEDICINALA
ALEX. I. HELDENBUSCH
 CONSTANȚA

Strada CAROL (Sub Hotel Regal)

Asortată cu tot ce cuprinde această branșă precum:
 Drogue medicinale și industriale, parfumuri din fabricile
 cele mai bune din străinătate, apă de Colonie streină, apă de
 Colonie cu kilogramu; articole de toaletă, Pudre, Paste de
 dinți, Peru de dinți, Săpunuri medicinale străine și indigene, Sa-
 punuri de toaletă străine calitățile cele mai alese; articole de
 cauciuc, Irigătoare articole de bea; mare varietate de esențe
 de parfumuri franceze cu gramu mirosurile cele mai moderne;
 articole de pansament, Vata calitate superioară, Untură de
 Pește proaspătă albă cea mai bună calitate; Vasilină, Benzina
 Glicerină, apă de gură cu kilogramu cel mai bun antiseptic
 pentru gură și conservarea dinților, vopsea pentru par toate
 culorile, diferite Siringi, articole chirurgicale, Termometre de
 bae și maxilare, lacuri, vopsea pentru dușumele ceară pentru
 flăpete etc. etc
 Toate cu prețurile cele mai reduse, deviza mea fiind a vinde
 iheren pentru a vinde mult.

Cremă de Dinți natherin. — D-r POP

Din cauza dinților stricați se pot ivi complicațiuni nervoase și afară
 d'aceasta prezența lor a produs foarte adesea înțectări ale organismului chiar
 cu stăruț mortal. După observațiuni s'a dovedit că din 100 persoane, 80 au
 dinți stricați, între care sunt mulți al căror dinți seacă cu niște ruine,
 gingiile umflate și lesne sângerându sau acoperite cu fistule, din care ese o
 materie care deja la distanță răspândește un miros neplăcut, lucru în gene-
 ral produs fie prin necurătenia dinților fie prin întrebuințarea de dentitrici
 improprii. După opinia celebrităților medicale. Pastele de dinți cari conțin
 acizi sau baze și care în general fac spumă abundantă, provoacă distrugerea
 smalțului dinților care e începutul stricării lor.
 O experiență de mai bine de jumătate secol în toată Europa a dovedit
 că crema de dinți Anatherin D'r Popp în tuburi, e o preparație cu totul
 neutră, curată și întreție dinții fără a ataca prosorvindu contra infecțiunii.

Prețul unui tub 60 bani

Depozit general pentru Dobrogea
 Drogueria Medicinală ALEXANDRU I. HELDENBUSCH, Constanța

„LA OVIDIU”
 Piața Independenței No. 22
D. GH. DESPINACHIS
 Nou magazin cu Coloniale, Delicatese și Comestibile
 (Fost P. ASTRAS)

Bauturi spirtoase străine indigene
 MARE DEPOU DE VINURI
 Specialitate în vin-de-lemnuri Franceze și Grecești
 Diferite articole coloniale orientale
 APEITIVE - TRUFANDALE
 Prețuri mai estin ca ori unde
 Serviciul prompt și foarte conștiincios
 Târgurile se expediază la Domiciliu

FRUMUSEȚEA

și disparițiunea complectă a ori-cărei
 afecțiuni a pielii precum: puncte ne-
 gre, roșiata feței, coșuri, pistrui etc.
 nu se poate obține de cât prin între-
 buințarea zilnică a renumitului

Săpun de Lapte de Crin

Marca fabricii un „Cal de Leam”
 a lui Bergmann & Co. Radoben-Brand
 Prețul Lei 1-50 Bucata
 Depozit la: L. & I. Lazarides și la
 Drogueria Medicinală Alex. I. Heldenbusch
 Constanța.

Marele Hotel „Metropol”

St. ELENA No. 10, lângă OVIDIU

Intrat esclusiv sub direcțiunea d-lui Mișu Georgescu și
 inzeștrăat cu tot mobilierul nou, *cu sobe de teracotă — SOBE
 CE NU SE GASESC LA NICI UN HOTEL DIN LOCALI-
 TATE* — e pus la dispoziția vizitatorilor Constanței în ori-ce
 timp din zi sau noapte.
 Urmele vechii administrațiuni „Gherachi” sunt șterse cu
 desăvîrșire.
 Se dau camere și cu luna.
 Prețuri modeste.

De vânzare o pereche de
 case cumal mul-
 te încăperi și curte mare, pe strada
 Carol, în fața grădinei publice,
 Ori-ce referințe Direcțiunii ziaru-
 lui.

Virgil Mormoceanu
 AVOCAT
 Strada Traian No. 27 - Constanța